

Z@jíček

Lednový nářez

4. vydání 2022/2023

Školní časopis ZŠ Zaječí

UČ SE!

Nebo budeš popelářem!

Nalistujte stranu 4

Odpad &
poklad

Nalistujte stranu 5

© Z@jíček

TEN NEJLEPŠÍ

JOB NA SVĚTĚ!

Úvodní slovo

Milí a vážení čtenáři!

Je tady snad někdo, komu nikdy nikdo nepohrozil, že když se nebude dobře učit, skončí jako popelář? Jeden pan profesor dokonce použil trefné přirovnání: „Skončíš jako kovboj zavěšený na popelářském voze!“.

Ale prohlédněte si pořádně naši planetu. Není snad už teď plná odpadků? A co s nimi? Je přece naprosto jasné, že potřebujeme lidi, kteří budou vědět, co s tím vším. Popelářů zkrátka bude třeba!

Na druhou stranu, chceme chytré a schopné popeláře, kteří tuto palčivou otázku naší planety vyřeší.

Takže přátelé – učte se, ať máme ty nejlepší lidi, kteří budou vědět, jak a co s tím vším nepořádkem, který denně všichni produkujeme!

Vzdělávejte se, vymýšlejte různé zlepšováky a nové vynálezy a pamatujte: neexistuje podřadná práce! Pouze nudná, otravná a zbytečná.

Ale pokud Vám ta práce dává smysl, baví Vás a ještě díky ní děláte svět lepší – co víc si lze přát?

Vaše redakce časopisu Z@jíček

Obsah

Která je ta nejlepší práce na světě? A jak je to s tříděním odpadu? Vše a mnohem více se dozvíte uvnitř. Příjemnou zábavu!

1. Hej ty, já jsem taky popelář!	strana 4
2. Práce snů	strana 5
3. Třídění odpadu	strana 6
4. Popelka a Popelák	strana 7
5. Poklad nebo padělek?	strana 8
6. (Ne)povedené vynálezy	strana 9
7. Zpovědní tajemství	strana 10–11
8. Z@jíčkoviny	strana 12

Neválí se Vám doma na půdě čistě náhodou poklad za miliony?
Možná jsou už teď mezi Vámi boháči a ani o tom nevíte!

Hej ty, já jsem taky popelář!

Šéfredaktorka Valča

Také Vám v uších zní písnička Míši Růžičkové? My už si ji přes měsíc v redakci zpíváme. Nikoliv dobrovolně, ale tak nějak si nemůžeme pomoci, když zpracováváme toto číslo.

Míša se v písni ptá: **Co dělají popeláři od rána do večera?**

Jisté je, že popelářem nemůže být každý. Nejlepší popelář Prahy 1 – Petr Škvor - kupříkladu každý den odtáhá až 2,5 tuny odpadu. To není práce pro nějaké třasořitky, ale pro pořádné chlapy!

Zdroj a foto: <https://www.idnes.cz/>

Myslíte si, že všichni lidé dělají u popelářů za trest?
Nebo, že se ve škole špatně učili?

Možná se najdou někteří, kteří šli dělat tuto profesi z čirého zoufalství, ale věřte, že jsou tací, pro které to je práce snů.

Snili o ní už jako malí špuntí a dnes svůj sen žijí. Dělají to s radostí a pocitem, že den co den pomáhají tomu, aby naše planeta byla krásnější a čistější

Také se v této práci dá najít skrytý poklad: lidé vyhazují mobilní telefony, playstationy, dokonce i zlaté šperky! A když se Vám poštěstí, můžete i s kontejnerem vysypat spícího bezdomovce. Solidní adrenalin, na tak „obyčejnou práci“, což?

Tiché ulice, nikde ani živáčka, jen Vy a suprovní popelářské auto. Není to paráda?

Práce snů

Hledáte práci? Nebo byste chtěli změnit povolání? V tomto článku se dozvíte, která povolání jsou považována v současnosti za NEJLEPŠÍ. A také máme pro Vás TOP NEJLÉPE PLACENÝCH prací. Popelář tam není - ale - my víme své!

Šéfredaktor Dan

NEJLEPŠÍ

1. Rezydent tropického ostrova
2. Profesionální mazlič koček
3. Profesionální divák Netflixu

4. Testovač matrací
5. YouTuber
6. Stavitel Lega
7. Osobní nákupčí
8. Profesionální cestovatel

NEJLÉPE PLACENÉ

1. Lékař (27-102 tis. Kč)
2. Maklér (26-117tis. Kč)
3. IT architekt(55-133 tis. Kč)
4. Advokát (37-136 tis. Kč)
5. řídící letového provozu (153 tis. Kč)
6. Prezident ČR (300 tis. Kč)
7. Zábavní Průmysl

Zdroj: <https://www.studenta.cz/>

**Tak kde Vás v budoucnu
profesionální mazlič koček**

**potkáme? Bude z Vás
nebo prezident ČR?**

TŘÍDĚNÍ ODPADU

Spousta z Vás už odpad třídí automaticky. Pro ty, kteří jste tříděním prozatím nepolíbení, připravila šéfredaktorka Valča tipy, proč se tím zabývat a proč bychom to vlastně měli dělat. Tak si pojďme nejdříve utřídit informace. **Šéfredaktorka Valča**

1. TŘÍDĚNÍ SKLA

Díky třídění skla nejen, že zlepšíte naše životní prostředí - můžete si i pořádně zaposilovat!

POSTUP:

Naplňte dvě tašky skleněnými lahvemi. Pro fajnšmekry doporučujeme cestou ke kontejnerům přidat navíc pár dřepů.

Pro méně chápavé:

Když ušetříme energii, výsledný produkt bude levnější. Když se spotřebuje méně ropy, bude levnější benzín a nafta.

Bude méně skládek a my budeme mít více přírody, čistší vzduch a bude se nám všem lépe dýchat. Už?

2. TŘÍDĚNÍ PLASTU

Jednoduché jako facka:

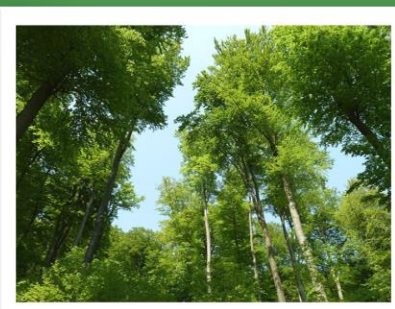
- Z recyklovaného plastu ušetříme 97% energie
- Spotřebuje se méně světové ropy
- Recyklace plastů = méně skládek

3. TŘÍDĚNÍ PAPIRU

- Zabráníme kácení stromů
- Ušetříme přírodu

Víte, co je na tom nejlepší? Že bude na světě dostatek papíru.

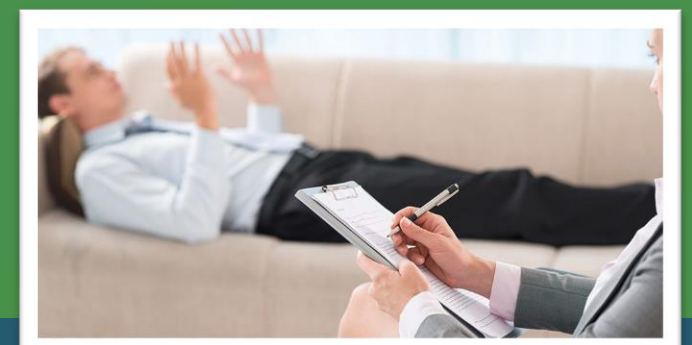
Takže překlad, přátelé: Dostatek stromů a toaleták vždy a všude pro všechny!

Doufáme, že vás naše tipy zítra se vrhnete s radostí

A to se vyplatí!

přesvědčily a nejpozději na třídění odpadu!

Popelka a Popelák

A kdo byl nejlepší a nejznámější třídič odpadu? No přece Popelka! Abychom zůstali genderově korektní, je třeba zmínit také Popeláka, který tuto činnost rovněž velice dobře vykonával.

Ester a Kája

Popelčin příběh byl znám už v Číně a to již od 10. století. Ale co Popelák? Ten nám zůstal nějak opomenutý a tak bychom zde jeho příběh chtěli trochu oprášit:

Josef Lada si pohrál s příběhem Popelky a s humorem sobě vlastním jej převyprávěl. Vznikla tak pohádka O Popelákovi (můžete shlédnout také v TV či v archivu). Kdo byl Popelák?

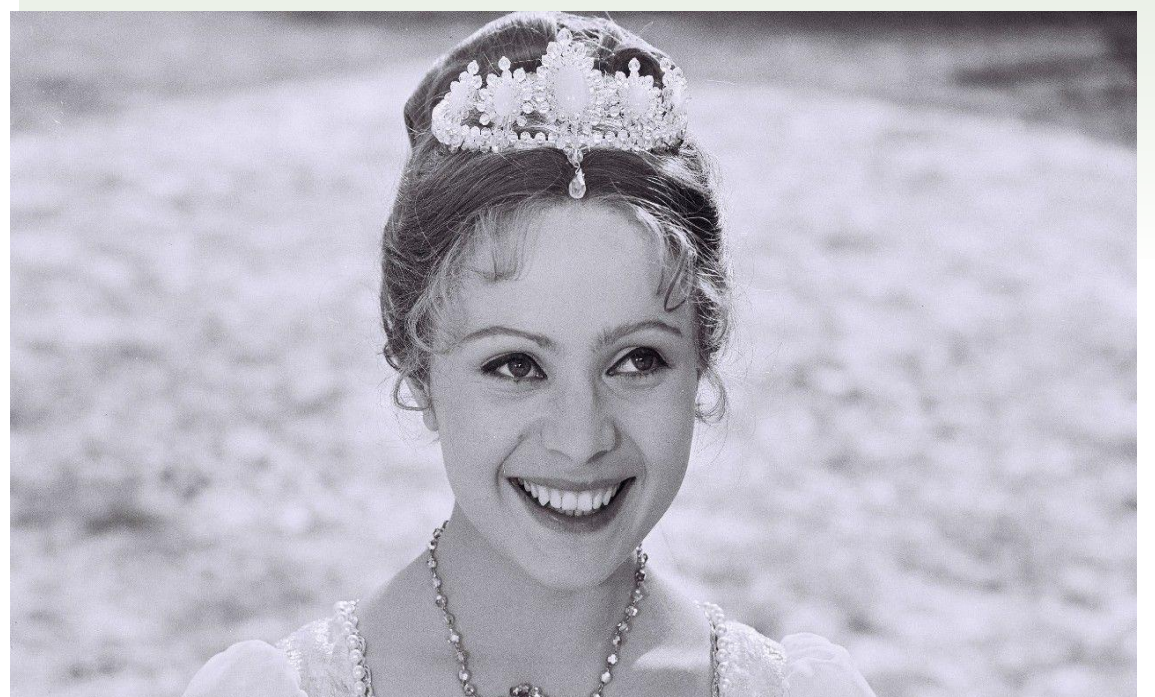
- Popelák je přesným opakem Popelky
- Má velkou nohu – opravdu velkou!
- Má bratra
- Zálibu v popelu totožnou jako Popelka

Popelku představovat nemusíme. Byla skromná, milá, pracovitá a obětavá. Také byla velmi trpělivá – na svého vysněného prince si počkala a nikterak se do vdavek nehrnula (spíše mu utíkala – za což má naše velké sympatie).

Co se ovšem třídění odpadu týče - byla nepřekonatelná!

Nejen, že uměla dokonale vymést pec, dokázala také přebírat hrách a čočku bez použití automatických strojů (holubi se nepočítají).

[Zdroje: Popelka – Wikipedie \(wikipedia.org\)](https://www.wikipedia.org)

Dokázala také maximálně ušetřit za nákupy a šaty si pořídila z oříšku! Chválíme a zkusíme se inspirovat.

**Plán na další dny je tedy jasný.
z oříšku a třídíme, třídíme,**

**Nákupy pořizujeme
třídíme!**

POKLAD nebo PADĚLEK?

Co je pro jednoho odpad – pro jiného může znamenat hotový poklad. Našli/vyhodili jste někdy něco cenného?

Šéfredaktorka Valča

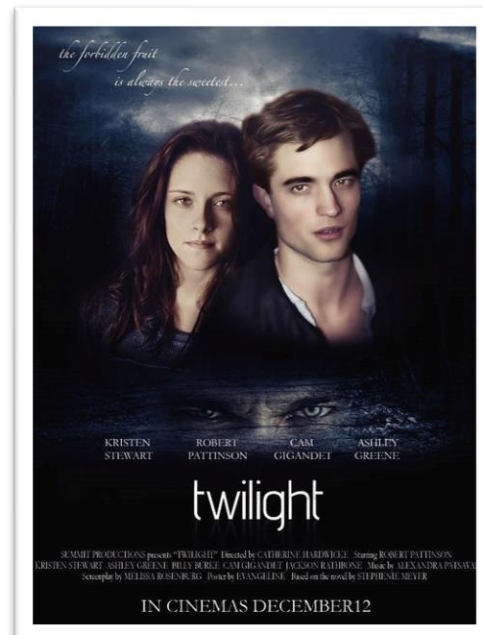
Tento obraz byl nalezen na jedné obyčejné půdě. Je také obyčejný? Podle odborníků nikoliv:

- jeho stáří se odhaduje zhruba na 400 let
- autorem je slavný italský malíř Caravaggio.
- cena obrazu se odhaduje na **3,2 miliard korun.**

Znáte **Twilight** ságu?

A co byste řekli na to přečíst si scénář ještě dříve, než vyjde film.

To se poštěstilo neznámé dámě, která tento scénář objevila v popelnici.

Výherní kupón

Nebo ještě lépe – najít v popelnici výherní kupón! Ano, opravdu se to stalo. Mladík našel v odpadcích kupón, který vyhrál 20 miliónů dolarů! (A – ano – stalo se to v Americe)

Naopak ale žena, která byla přesvědčená o tom, že vlastní sošku nedozírné ceny, přinesla tento svůj „poklad“ do pořadu – POKLAD Z PŮDY.

Vydražila ji v aukci ve Francii za spoustu peněz a byla si jistá, že má v ruce cennou věc.

Odborníci ji ovšem vyvedli z omylu – jednalo se o levný padělek, který lze koupit za pětinu ceny, kterou za ni paní utratila. Tak to se nevyplatí!

Vyhazují se různé věci a ne vše je odpad nebo poklad (záleží na úhlu pohledu). Bohužel si ale také musíme přiznat, že lidé občas přemýšlí pravděpodobně zcela jinou částí těla, než Pán Bůh původně zamýšlel. Jak jinak si vysvětlit tuto záležitost s auty?

Zdroj a foto: <https://www.samosebou.cz/>

(Ne)povedené vynálezy

Ne všechno se hold povede. Některé vynálezy se tak úplně nepovedly. Ale důležité je, že to lidé stále nevzdávají a své (ne)smysly/výmysly zkouší stále dál. Hlavně to nevzdat!

Redaktor Martin

Hromadný holící stroj

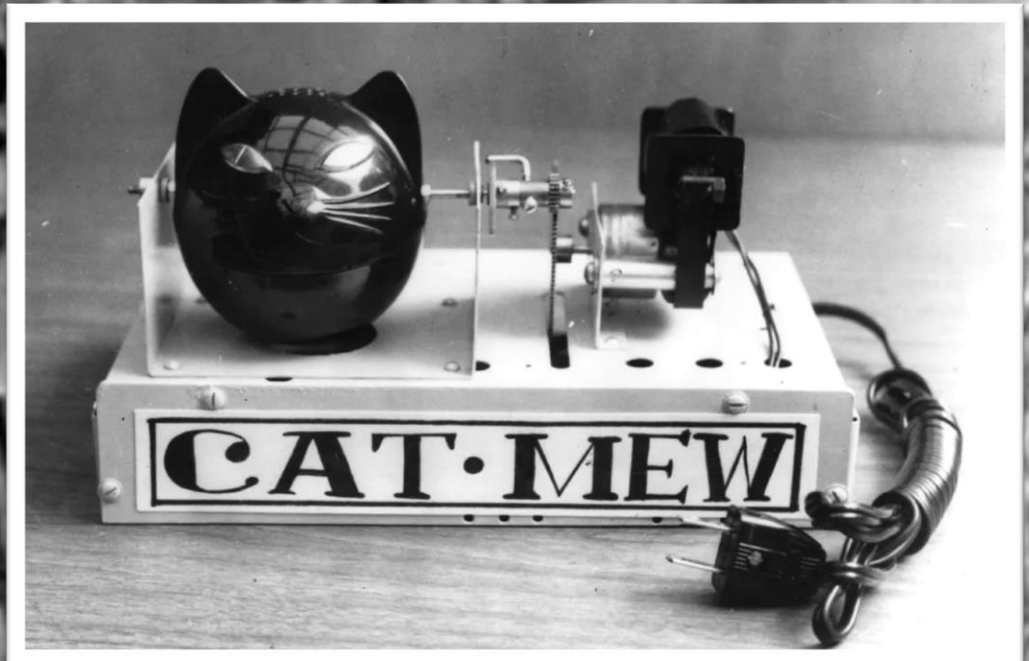
Neuchytil se zejména kvůli různorodosti a tvaru lidských tváří. Škoda. Vypadá to zajímavě. A my bychom si dokázali představit i jiné využití – třeba hromadné fackování. Tam na velikosti tváří až tak nezáleží.

Zdroj a foto: <https://bigthink.com/>

Plašič myší a krys

Stroj, který mňouká a svítí mu oči v pravidelných intervalech.

Terénní auto

Tak tento teréňák brázdil kopce Anglie už v roce 1936 a dokázal sjíždět terén v úhlu až 65 stupňů.

Smeták určený k vymetání rohů

Konev pro nóbl zahradníky

Také jste se toužili stát

slavným vynálezcem?

Zpovědní tajemství I.

Denisa Studená získala úžasné 3. místo v literární soutěži Hnutí Brontosaurus. Ovšem pozor! Porota vybírala z celkového počtu 2150 příspěvků (včetně výtvarné a fotografické soutěže)!!! Její povídku – Zpovědní tajemství – si můžete nyní přečíst. **Denisa Studená**

Jemný a příjemný vánek mě hladil po tvářích. Jako každé ráno jsem si šla zaběhat. Vždy, když jsem doběhla až ke svému cíli, k rameni řeky Dyje, posadila jsem se na svůj oblíbený velký kámen a dopřávala si zaslouženého odpočinku.

Většinou jsem jen tak koukala do vody nebo tiše pozorovala labutě, jak poklidně a svorně vedle sebe plavou, kapry vyskakující z vody, jak provokují racky létající na nebi nad nimi a poslouchala zpěv ptáků a zvuky přírody okolo mě. Bylo to vždy velmi uklidňující.

Ale dnes to bylo jiné. Pozorovala jsem svůj odraz ve vodě, tak jako obvykle, ale tentokrát tam bylo něco navíc. V tom odraze jsem nebyla jen já. Někdo za mnou stál. Vyděšeně jsem se ohlédla, ale nikdo za mnou nebyl.

Znovu jsem se podívala do vody a bylo to tam zase. Jasně a zřetelně jsem viděla stát za sebou malou holčičku. Měla bílé šatičky a v ruce pomuchlanou panenku. Tvářila se nešťastně a opuštěně. To není možné! Vyskočila jsem a několikrát se točila dokola. Prohlédla jsem i keře a rákosí okolo. Nikdo tam nebyl.

Sebrala jsem veškerou odvahu a podívala se na vodní hladinu znova. Holčička tam byla stále, ale teď už nebyla smutná. Měla na sobě barevné šatičky, na ramenou školní brašnu a vesele poskakovala.

Voda se zavlnila a ukázala mi další obraz. Školu plnou dětí. Nechápala jsem, co se děje, ale přišlo mi, jako by mi voda promítala své vzpomínky a chtěla mi něco říct. Bylo to jako film. Tak skutečné, ale zároveň tak nemožné a vzdálené.

Obraz se měnil před očima. Další výjev na zrcadlové vodní hladině mi ukázal spoustu dětí. Nastupovaly do vozů, které táhli koně. Byla tam snad stovka dětí. Také učitelé. Vypadalo to, že míří někam na výlet. To prostředí mi připadalo známé, ale jako by to bylo velmi dávno.

Byla jsem zmatená. Co mi to voda ukazuje? A právě v ten moment mi to došlo. Další obraz tiché vypravěčky přede mnou mi to ukázal zcela zřetelně. Školní děti i s učiteli na povozech se v odrazu přede mnou objevili přesně na protějším břehu, než jsem právě tiše stála já a chystali se přejít přes řeku na přistavených vorech.

...pokračování

na další straně

Zpovědní tajemství II.

Foto z vyhlášení výsledků soutěže v Brně.

Přejeme spoustu dalších úspěchů a inspirace!

Denisa Studená

Ihned jsem věděla, co bude následovat a co se stane. Nechtěla jsem to vidět, ale voda měla jiný názor. Ze své paměti mi vyjevila obraz, který jsem i já tolikrát ve své mysli viděla, když mi o tom maminka vyprávěla.

I když bylo vidět, že ten den bylo hezky, voda stoupla vysoko, což znamenalo, že den předtím muselo pršet. Vzhledem k tomu, že dřív most, který tam dnes stojí, tehdy ještě nestál, tak vozy musely přes vodu pomocí vorů. Všechno se zdálo v pořádku, tři vozy už bezpečně přepravily děti i s povozy na druhý břeh. Zbýval jen jeden, poslední.

Děti vesele mávaly svým spolužákům na druhém břehu. V tom se ale jejich vor, který byl už starý a ztrouchnivělý, pod nátlakem valící se vody rozpadl. Děti, koně, vůz, ti všichni se začali topit. Ostatní se je snažili zachránit, ale kvůli silným vírům pod vodou se jim to ani při nejlepší vůli nepodařilo. A 31 malých dětí se v ten nešťastný den ze školního výletu už nevrátilo.

Když vor praskl, bylo to, jako by se to stalo přímo u mě. Tak silně jsem s sebou škusla, prudce vyskočila a chtěla jsem ty malé nevinné děti zachránit. Zoufale jsem běhala po břehu a slzy mi zamlžovaly pohled. Takovou bezmoc a bolest v srdci jsem nikdy necítila. Jaké to asi muselo být pro jejich rodiče, sourozence, babičky a dědečky?

Posledním obrazem, který mi voda zrcadlila, byl pomník. Na památku této tragické události stojí tiše, jako němý svědek, u místa, které se pro tolik malých dětí stalo osudným. Tento pomník je ale skutečný. Bohužel, tak jako příběh, který mi tenkrát voda vyprávěla.

Nevím, proč si vybrala právě mě, abych její příběh vyslechla. Snad se chtěla někomu svěřit, vyzpovídat a sdělit své smutné tajemství. Možná chtěla před něčím varovat nebo požádat tolika letech o odpuštění.

Natrhala jsem okolo jejího břehu květiny a rozhodila je po její hladině. Vlnky jemně šplouchaly a jednotlivé květy zlehka unášely po proudu. Hladina se zklidnila. Další květy jsem položila k pomníku a tiše se za malé andělky pomodlila.

Tragická nehoda se na řece Dyji stala 26. května 1936. Památník nechal postavit T.G.Masaryk.

Foto: www.turistika.cz

Z@jíčkoviny

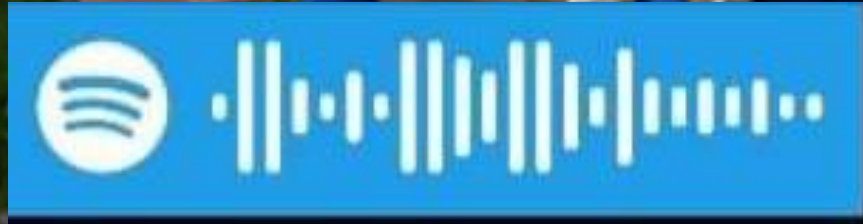
Zachumlejte se do teplé deky, pust'te si skvělou hudbu z našeho playlistu a pobavte se společně s námi! A u toho můžete přemýšlet nad tím, jak zbytečně nezatěžovat naši planetu odpadky.

redakce

Hádanka

Tři fífleny nebaští ledacos, každá má vytříbený na něco nos. Ta první přijela a je tu, drží krabicovou dietu. Druhá hltá módní věci, ropu baští ráda přeci. Třetí motor bez pití, třpytky ty ji zasytí.

Správná odpověď: popelnice na třídění odpadů - modrá papír, žlutá plast, zelená sklo

Vtípek

Popeláři odvázejí kontejner, když vtom se blíží stará paní Blažková s košem a volá: „Doufám, že nejdu pozdě?“ „Ale kdepak, naskočte si.“

Děkujeme za vaši přízeň!

Časopis vychází 1x měsíčně, elektronicky.

K dispozici na www.zszajeci.cz

kontakt: blanarova@zszajeci.cz